

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/518/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212201065
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4212201065.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, zastúpená konateľom a advokátom Mgr. Tomášom Kušnírom, proti odporcovi: U. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., D. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Bratislava, Fedinova 9, IČO: 42 260 086, zastúpený: HKP Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Sasinkova 6, IČO: 36 727 334, o zaplatenie sumy 121,97 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 8C/18/2013-93 zo dňa 02. decembra 2013 v časti náhrady trov konania vo vzťahu navrhovateľa k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, o návrhu na prerušenie konania, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku, ktorým súd nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania odporcovi, ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 146 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. (Občianskeho súdneho poriadku ďalej len „OSP“), § 25 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Súd dôvodil tým, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu 24.01.2012 domáhal, aby bola odporcovi uložená povinnosť na zaplatenie sumy 121,97 eur s príslušenstvom. Dňa 07.06.2012 do konania z vlastného podnetu vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu Spotrebiteľské združenie OSA, zastúpené HKP Legal, s.r.o. Dňa 23.08.2012 vedľajší účastník na strane odporcu podal odpor a zároveň si vyčíslil trovy konania. Súd vo veci rozhodol uznesením č. 8C/18/2013-66 zo dňa 22.01.2013, ktorým konanie zastavil z dôvodu späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom a o trovách konania rozhodol tak, že priznal trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Na základe odvolania navrhovateľa, Krajský súd v Nitre uznesením č. 8Co/213/2013-89 zo dňa 31.10.2013 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že je nepreskúmateľné pre absenciu dôvodov. Súd konštatujúc zavinenie navrhovateľa na zastavení konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže si tento náhradu trov konania neuplatnil a v súvislosti s týmto konaním mu ani žiadne trovy konania nevznikli. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka sa zaoberal otázkou, či je právne zastúpenie vedľajšieho účastníka, ktorý je združením na ochranu spotrebiteľa, účelné. V tomto smere uviedol, že vedľajší účastník sa sám a dobrovoľne rozhodol vstúpiť do konania prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu bez znalosti právneho dôvodu uplatnenej pohľadávky a bez kontaktovania ho odporcom - spotrebiteľom, pričom oznámenie o vstupe do konania bolo koncipované

všeobecne a jedná sa o združenie, cieľom založenia ktorého bolo predovšetkým zabezpečenie ochrany práv spotrebiteľov a ich oprávnených záujmov. S prihliadnutím na čl. IV. Stanov združenia mal za to, že právna problematika ochrany spotrebiteľa je združeniu dostatočne známa a že toto združenie je schopné ciele svojho založenia aj uviesť do života, pričom disponuje viacerými pracovníkmi, ktorým právna úprava spotrebiteľských zmlúv je známa tak, že môžu (okrem iného) poskytovať odborné konzultácie v rámci spotrebiteľského poradenstva. Nevidel dôvod na zastupovanie vedľajšieho účastníka v konaní, preto považoval trovy jeho právneho zastúpenia za neúčelné. Súd nespochybnil právo vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom, avšak považoval za povinnosť súdu skúmať účelnosť týchto trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva s tým, že na náhradu neúčelne vynaložených trov žiadnemu účastníkovi občianskoprávneho konania nárok nevzniká. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Vznesenie (len) námietky premlčania (bez poznania danej veci) mohol nesporne (vzhľadom k svojmu poznaniu) realizovať vedľajší účastník sám, bez potreby účelnosti právneho zastúpenia.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu a to v časti výroku, ktorým mu nebola priznaná náhrada trov konania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Dôvodil tým, že vstúpil do konania oznámením, pričom vzniesol námietku premlčania obsahujúcu relevantnú právnu argumentáciu, ktorá mala preukázateľne za následok späťvzatie návrhu na začatie konanie. Zdôraznil, že bez právneho posúdenia veci a bez vznesenia námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka by v danom konaní nemohlo byť na ňu zo strany súdu prihliadnuté, pričom je možné a pravdepodobné, že hlavný účastník by bol vo veci neúspešný obdobne ako boli neúspešný mnohí ďalší spotrebiteľia, od ktorých navrhovateľ vymáhal premlčané nároky v prevažnej väčšine zo spotrebiteľských zmlúv, ktoré navyiac obsahovali neprijateľné podmienky. Teda mal za to, že v predmetnom konaní neexistuje dôvod na nepriznanie vedľajšiemu účastníkovi práva na náhradu trov. Uviedol, že vedľajší účastník v konaní vystupoval na podporu odporcu, proti ktorému podal navrhovateľ predmetný návrh. Odporca bol vďaka vznesej námietke premlčania zo strany vedľajšieho účastníka v celom rozsahu úspešný. Spochybnením opodstatnenosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces zahŕňajúceho, okrem iného aj tzv. „princíp rovnosti zbraní“. Na podporu svojich tvrdení poukázal na početné rozhodnutia krajských súdov ako aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 22.12.2010, vo veci C - 279/09 DEB Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft GmbH proti Spolkovej republike Nemecko. S poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 17/2009 a rozhodnutie sp. zn. 3 MCdo 5/2006 uviedol, že neexistuje dôvod na aplikáciu ustanovenia § 150 OSP. Aplikácia tohto ustanovenia by bola na mieste vtedy, ak by bol v konaní úspešný navrhovateľ a odporca ako spotrebiteľ by vzhľadom na svoje majetkové, či sociálne pomery nebol zaviazaný súdom na náhradu trov konania. Konštatoval, že nahradenie trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi je nanajvýš spravodlivé, nakoľko mu jednak s bránením práv spotrebiteľov vznikli reálne náklady a jednak ako prevenciu pred konaním navrhovateľa, ktorý zneužíva nízke právne vedomie spotrebiteľov (vrátane odporcu) tým, že skupuje premlčané pohľadávky a tie následne žaluje spoliehajúc sa, že odporcovia (spotrebiteľia) nevedia o možnosti vznesenia námietky premlčania a právne služby advokáta si nemôžu dovoliť. Navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie v napadnutej časti a uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 78,07 eur alternatívne, aby uznesenie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil v rozsahu zrušenia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Záverom uviedol, že pokiaľ sa odvolací súd stotožní s názorom navrhovateľa, vedľajší účastník navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) OSP konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci - ako o predbežnej otázke. Zároveň žiadal o priznanie náhrady trov odvolacieho konania vo výške 19,12 eur s DPH za jeden úkon právnej služby (odvolanie/vyjadrenie) vrátane režijného paušálu.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka podal písomné vyjadrenie navrhovateľ. Vyjadril názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 ako aj v

rozhodnutí 3Cob/259/2011. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Mal za to, že paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. Namietal, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Zdôraznil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03. Ďalej uviedol, že združenie odporcu v konaní nezastupuje. Podobný právny názor zastal aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co/40/2012. Ďalej dôvodil, že ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania potvrdil. Zároveň si navrhovateľ uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 eur s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,65 eur s DPH.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo postupom podľa § 212 ods. 1 OSP, § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku, ktorým súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 04.01.2012 domáhal voči odporcovi vydania platobného rozkazu na zaplatenie sumy 121,97 eur s príslušenstvom titulom uhradenia faktúr na základe zmluvy o dodávke plynu uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa SPP, a.s. a odporcom uzatvorenej dňa 15.11.2002. Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 9RO/7/2012-20 z 30.01.2012. Vedľajší účastník oznámil vstup do konania na strane odporcu podaním z 10.05.2012 a vzniesol námietku premlčania. Dňa 23.08.2012 vedľajší účastník podal odpor proti platobnému rozkazu a zároveň si vyčíslil trovy konania v sume 58,15 eur. Podaním doručeným súdu dňa 27.08.2012 vzal navrhovateľ svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť. Súd vo veci rozhodol uznesením č.k. 8C/18/2013-66 z 22.01.2013, ktorým konanie vo veci zastavil a navrhovateľa zaviazal zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v sume 58,15 eur. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8Co/213/2013-89 z 31.10.2013 zrušil uznesenie súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na základe odvolania navrhovateľa. Následne súd prvého stupňa vydal napadnuté uznesenie, ktorým rozhodol aj o trovách vedľajšieho účastníka.

Odvolací súd v danej právnej veci po preskúmaní veci zistil, že návrh vedľajšieho účastníka na strane odporcu na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) OSP z dôvodu predloženia vedľajším účastníkom uvedenej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie je potrebné ako nedôvodný zamietnuť. Povinnosť predložiť otázku Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie platí len pre taký vnútroštátny súd, ktorý je súdom poslednej inštancie v konkrétnom spore alebo v inej právnej veci, teda súdom proti rozhodnutiu, ktorého nemožno podať žiaden opravný prostriedok. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že ustanovenie § 109 ods. 1 písm. c) OSP ukladá povinnosť súdu prerušiť konanie len vtedy, ak dospel k záveru, že požiada Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o predbežnej otázke, pretože je potrebné podať výklad komunitárneho práva, ktorý je rozhodujúci pre riešenie v danej veci. Vnútroštátny súd nie je povinný vyhovieť každému návrhu účastníka konania na prerušenie konania a postúpenie návrhu Súdnemu dvoru EÚ na vydanie rozhodnutia o predbežnej

otázke. Túto povinnosť nemá ani vtedy, keď prípadne v určitej veci aplikuje ustanovenia zákona platného v Slovenskej republike, do ktorého bol prenesený obsah právnych noriem Európskej únie. Zmyslom riešenia predbežnej otázky je zabezpečiť jednotný výklad komunitárneho práva, teda nie rozhodnúť určitý spor, ktorý nemá žiadnu komunitárnu relevanciu a je vo výlučnej kompetencii súdu členskej krajiny. Posúdenie predmetných otázok vedľajšieho účastníka a ich vyriešenie však patrí do výlučnej právomoci vnútroštátneho súdu bez potreby prejudiciálneho výkladu (rozhodnutia) Súdneho dvora EÚ. Pokiaľ procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania, preto súd návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania zamietol.

Podľa § 137 OSP, trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Odvolací súd sa v danej právnej veci v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi

napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, preto sa v odôvodnení rozhodnutia obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia podľa § 219 ods. 2 OSP.

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva, že účastníci konania majú právo byť konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Odvolací súd mal z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporcu dobrovoľne vstúpil do konania, pričom nekontaktoval odporcu a nepoznal ani predmet konania. Vedľajší účastník ako i v iných obdobných prípadoch vstúpil do predmetného konania, zároveň vzniesol námietku premlčania a uplatnil si aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ a úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva, preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Odvolací súd mal za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie všeobecnej plnej moci advokátovi na svoje zastupovanie v neznámom počte vecí nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľov, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach, bez bližšej vedomosti o danom konaní do ktorého vstupuje automaticky, vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Odvolací súd v súvislosti s nepriznaním náhrady trov konania (právneho zastúpenia) vedľajšiemu účastníkovi uvádza, že v danom prípade nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Teda nie je vylúčené právne zastúpenie vedľajšieho účastníka - združenia na ochranu spotrebiteľov, avšak trovy tohto zastúpenia treba v každom konaní posudzovať z hľadiska účelnosti ich vynaloženia, nakoľko účastníkovi (i vedľajšiemu) konania patrí len náhrada trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva (§ 142 ods. 1 OSP). Pokiaľ mal vedľajší účastník na strane odporcu poznatky zo svojej činnosti o premlčaní nárokov uplatňovaných navrhovateľom (a o tom, že po vznesení námietky premlčania berie návrhy späť), resp.

pri vstupovaní do konania (bez kontaktovania odporcu) nemal o veci žiadne informácie (návrh žiadal doručiť po vstupe do konania), nemožno v prípade jeho právneho zastúpenia vzhliadnuť účelnosť tohto zastúpenia, keď námietku premlčania mohol vzniesť aj sám (ak mal poznatok o premlčaní uplatňovaného nároku) alebo (ak takýto poznatok a informácie o konkrétnej veci nemal a teda otázku potrebnosti - nevyhnutnosti svojho právneho zastúpenia ešte posúdiť nevedel) mal posúdiť svoje zastúpenie až podľa znalosti konkrétnej veci a prípadnej neschopnosti kvalifikovaného konania prostredníctvom svojich zástupcov (členov, zamestnancov). Vychádzajúc z uvedeného, preto odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa nevzhladol trovy vedľajšieho účastníka spojené s jeho právnym zastúpením v konaní za účelne vynaložené. Združenie na ochranu práv spotrebiteľov by malo svoju činnosť, pre ktorú vzniklo, vykonávať primárne prostredníctvom svojich zástupcov (členov, zamestnancov) a teda jeho činnosť by nemala spočívať len v tom, že udelí všeobecné plnomocenstvo advokátovi (advokátskej spoločnosti), ktorý bude suplovať činnosti prináležiace združeniu.

Z vyššie uvedených podstatných dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, nepriznal uplatnenú náhradu trov odvolacieho konania ako neúčelnú, pretože navrhovateľ sa vyjadril k otázke náhrady trov konania vedľajšieho účastníka už v samotnom späťvzatí návrhu zo dňa 22.08.2012.

Odvolací súd prijal toto rozhodnutie v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.